

A Győri Ítéltábla a dr.Dobos Anita Kornélia Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek az Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviselési Osztály által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Székesfehérvári Törvényszék előtt folyamatba tett perében Székesfehérvárott, 2016.október 13.napján 21.P.20.169/2016/15.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 19.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíját és a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes és ..., valamint ... között birtokvédelemre irányuló per volt folyamatban 14.P.21.947/2006. számon a Fővárosi Bíróság előtt. A Fővárosi Bíróság 2009. február 12.napján meghozott P.I.21.947/2006/61. számú ítéletével egyetemlegesen kötelezte ...t és ...ot, hogy fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 1.237.500 forintot és 2004.november 15. napjától esedékes kamatait. A felperest pedig arra kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a két alperesnek 1.200.000 forintot és 2005. október 5. napjától esedékes kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkereseteket elutasította.

A Fővárosi Bíróság fenti ítéletét a Fővárosi Ítéltábla 2009. április 22. napján meghozott 3. Pf.20.498/2009/4.számú ítéletével részben megváltoztatta és a felperest 193.000 forint és 2005. október 5. napjától járó kamatai megfizetésére kötelezte az alperesek felé, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A Kúria Pfv.I.21.789/2009/7.számú 2010. április 28. napján meghozott ítéletével a birtokvédelem vonatkozásában a felülvizsgálati kérelmet elutasította, egyebekben a másodfokú bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria ítéletét a felperes jogi képviselője 2010.szeptember 7. napján vette át.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 3.300.000 forint kártérítés megfizetésére.

Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes döntése hibás volt, egyrészt azért, mert nem adott helyt a keresetének a birtokvédelmi eljárásban, másrészt azért, mert helyt adott a viszontkeresetnek.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes igénye elévült.

Érdemben is vitatta a felperes keresetét. Előadta, hogy a kártérítési perben eljáró bíróság nem állapíthatja meg az alapperben hozott ítélet jogellenességét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 forint elsőfokú perköltséget. Megállapította, hogy az eljárási illeték az állam terhéen marad.

Az elsőfokú bíróság az alperes elévülési kifogása miatt elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes követelése elévült-e. Idézte a perben még alkalmazandó Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (rPtk) 324.§/1/ bekezdését, 325.§/1/ bekezdését, 326.§/1/ bekezdését, valamint a 360.§/1/ bekezdését. Rámutatott arra, hogy a felperes a kár bekövetkeztének időpontjaként a sérelmezett elsőfokú ítélet meghozatalát, 2009.február 12. napját jelölte meg, ezért az 5 éves elévülési időt ezen időponttól kellett számolni. Erre tekintettel megállapította, hogy a felperes igénye 2014. februárjában elévült, és mivel az elévült követelést a bíróság előtt nem lehet érvényesíteni, a keresetét elutasította.

Emellett az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy a felperes az alapügyben a jogorvoslati fórumokat kimerítette, és a jelen kártérítési per nem terjedhet odáig, hogy újabb jogorvoslati fórumként újra vizsgálja a felperes állításait. Ezért megállapította, hogy ha a kereseti követelés nem évült volna el, a kárigény akkor is alaptalan az rPtk.349.§-a alapján, mert az alperes nem okozott kárt a felperesnek.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és az alperes 3.300.000,-Ft megfizetésére kötelezését kérte kártérítés jogcímén.

Vitatta, hogy a követelése elévült volna. Arra hivatkozott, hogy a keresettel érintett elsőfokú ítéletet 2009-ben hozta az alperes és ő 2010-ben terjesztette elő a felülvizsgálati kérelmét, ezért nem tekinthető a követelés elévültnek. Állította, hogy az igazságnak ki kell derülnie akkor is, ha 10 vagy 20 év telik el. Megismételte az alperes által hozott ítélet hiányosságaira vonatkozó előadásait.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A követelések bíróság előtti érvényesíthetősége a jogbiztonság érdekében nem időkorlát nélküli. Az elévülési idő az az időtartam, amelyen belül a követelést érvényesíteni lehet, az elévülési idő leteltét követően a követelés bíróság előtti érvényesíthetősége megszűnik.

Az rPtk.324.§ /1/ bekezdése szerint a követelések 5 év alatt évülnek el, ha a jogszabály másként nem rendelkezik.

A felperes a perben kártérítés jogcímén érvényesített követelést az alperessel szemben. Ez olyan követelés, amely a fentiek szerinti 5 éves elévülési időn belül érvényesíthető.

A felperes által hivatkozott anyagi igazságosság csak a jogbiztonságot szolgáló garanciákon belül maradván valósulhat meg. Az anyagi igazság határidő nélküli érvényesülésére nem biztosít alanyi jogot sem az Alaptörvény sem az eljárásjogi szabályok.

Ezért a felperes arra történő hivatkozása, hogy az igazság nem évül el, a perben nem bír jogi relevanciával.

Az rPtk. 326.§ /1/ bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált.

A felperes az elsőfokú bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy az alperes az elsőfokú ítélet meghozatalával okozott kárt és ennek időpontja 2009. február 12.napja. Ezen időponttól számítottan az 5 éves elévülési határidő, ahogyan arra az elsőfokú bíróság helytállóan rámutatott, 2014. februárjában eltelt.

Ugyancsak eltelt az elévülési idő a felperes által a fellebbezésében hivatkozott felülvizsgálati kérelem elbírálása óta. A felperes felülvizsgálati kérelmét a Kúria 2010.április 28. napján meghozott ítéletével bírálta el, és azt a felperes jogi képviselője 2010.szeptember 7. napján vette át. A felperes a jelen perben a keresetlevelét 2015. november 18. napján terjesztette elő, tehát az rPtk.324.§ /1/ bekezdése szerinti elévülési idő a Kúria ítéletének kézbesítésétől számítottan is eltelt.

Az rPtk.325.§ /1/ bekezdése szerint az elévült követelést bírósági úton nem lehet érvényesíteni. Ezért a felperes keresetét el kellett utasítani.

Az elévülésre tekintettel történő elutasítás a kereset érdemi elbírálását indokolatlanná teszi, ezért az elsőfokú bíróságnak a kereset megalapozottságára vonatkozó megállapításait az ítéletábra mellőzi az ítélet indokolásából.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét az indoklás fentiek szerinti részbeni mellőzésével a polgári perrendtartásról szóló 1952.évi III. tv. (Pp) 253.§ /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, azonban személyes költségmentessége folytán a fellebbezési illeték megfizetésére nem köteles, az a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 14.§. alapján az állam terhén marad.

Győr, 2018.február 1.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Molnár Andrea sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó